

slovenský národopis

2 | 22

VEDA, VYDAVATEĽSTVO
SLOVENSKEJ
AKADEMIE VIED, 1974

V prezentovanom čísle Slovenského národopisu sú online sprístupnené iba publikácie pracovníkov Ústavu etnológie SAV (v obsahu farebne odlíšené).

Ostatné práce, na ktoré ÚEt SAV nemá licenčné zmluvy, sú vyniechané.

Slovenský národopis je evidovaný v nasledujúcich databázach

www.ebsco.com
www.cejsh.icm.edu.pl
www.ceeol.de
www.mla.org
www.ulrichsweb.com
www.willingspress.com

Impaktovaná databáza European Science Foundation (ESF)
European Reference Index for the Humanities (ERIH): www.esf.org

OBSAH

Ján Botík, Monografické štúdium oblasti ako metóda (Na margo výskumu v Honte)
Ema Čahounová, Tradičné formy vinohradníctva a ovocinárstva v hornom Honte
Viera Nosálová, Ľudový odev v Honte na základe materiálu z 20. storočia
Viera Valentová, Zariadenie obydlia v Jabloňovciach v Honte
Jarmila Pátková, Tradícia remeselnej a domácej výroby v západnej časti Hontu
Emília Horváthová, K svadobným zvykom troch hontianskych obcí

ROZHEADY

Dohoda o spolupráci medzi Slovenskou národopisnou spoločnosťou pri SAV a Polskim Towarzystwem Ludoznauczym (Andrej Sulitka)

Seminár o stave prác a o ďalších úlohách na Etnografickom atlase Slovenska (Ol'ga Danglová)
Medzinárodná konferencia Agricultura carpathica I. (Peter Slavkovský).
Jubileum knihovníčky a bibliografsky M. Kubovej (P. S.)

RECENZIE A REFERÁTY

BIBLIOGRAFIA

СОДЕРЖАНИЕ

СТАТЬИ

Ян Ботик, Монографическое изучение области как метод (относительного исследования в Гонте)

Эма Кагоунова, Традиционные формы виноградарства и плодоводства в верхнем Гонте	183
Вера Носалова, Народная одежда в Гонте на основании материала 20-ого века	223
Вера Валентова, Обстановка жилища в селе Яблоньовце в Гонте	253
Ярмила Паткова, Традиции ремесленной и кустарной продукции в западной области Гонта	283
Эмилия Горватова, Свадебные обычай в трех поселках Гонта	301
ОБЗОРЫ	326
РЕЦЕНЗИИ И РЕФЕРАТЫ	335
БИБЛИОГРАФИЯ	340

INHALT

326		
328	Ján Botík, Monographisches Regionsstudium als Methode. (Über die Forschung in der Region Hont)	177
332	Ema Čahounová, Traditionelle Formen des Wein- und Obstbaues in oberen Hont	183
334	Viera Nosálová, Volkstümliche Kleidung in Hont aufgrund des Materials aus dem 20. Jahrhundert	223
335	Jarmila Pátková, Traditionen der handwerklichen und heimischen Erzeugung im westlichen Teil des Hont Gebietes	283
340	Emília Horváthová, Hochzeitsbräuche in drei Hont Gemeinden	301
	RUNDSCHAU	326
	BUCHERBESPRECHUNGEN UND REFERATE	335
177	BIBLIOGRAPHIE	340

На 1. страни обálky: Žena z Hontianskych Tesár v Ľudovom odevve zo začiatku 19. storočia. Akvarel J. Heinbuchera-Bikessyho (1816). Reprod. z diela: J. Markov, Slovenský Ľudový odev v minulosti.

Auf der Vorderseite des Umschlages: Frau aus Hontianske Tesáre in Volkskleidung aus dem Beginn des 19. Jahrhunderts. Aquarell von J. Heinbucker-Bikessy (1816). Reproduktion aus dem Buch von J. Markov, Slowakische volkstümliche Kleidung in der Vergangenheit.

MONOGRAFICKÉ ŠTÚDIUM OBLASTI AKO METÓDA (Na marge výskumu v Honte)

JÁN BOTÍK
Národopisný ústav SAV, Bratislava

Podstatná časť príspevkov zaradených do tohto čísla Slovenského národopisu je čiastkovým výsledkom výskumu v bývalej Hontianskej stolici. Vzhľadom na to, že výskum v Honte je v období terajšej päťročnice jednou zo základných úloh Národopisného ústavu SAV, ktorá sa prezentuje prvým súhrnnnejším súborom štúdií (niektoré boli publikované v tomto časopise už skôr, ďalšie sú v štádiu rozpracovanosti), žiada sa pri tejto príležitosti uviesť niekoľko poznámok o cieľoch a význame uvedenej výskumnej akcie.

Keď sa v roku 1968 začalo v Národopisnom ústave SAV uvažovať o výskume v Honte, rozhodujúcim impulzom bolo predovšetkým to, že Hont predstavuje z hľadiska poznania slovenskej ľudovej kultúry významnú, možno povedať klúčovú oblasť, a to z viacerých aspektov. Keďže tieto otázky boli už pertraktované pri inej príležitosti a publikované aj na stránkach tohto časopisu (1968, s. 578–582), stačí zhrnúť, že výskum v Honte sa stal aktuálnym pre celkove nedostatočnú preskúmanosť tejto oblasti, ktorá reprezentuje staré roľnícke osídlenie, zasiahnuté prakticky všetkými kolonizačnými vlnami a ďalšími historickými udalosťami posledného tisícročia, ktoré v rozhodujúcej miere zúčastňovali na formovaní ľudovej kultúry nielen v tejto

oblasti, ale aj na prevažnej časti Slovenska. Okrem toho oblasť Hontu poskytovala možnosť skúmania viacerých špeciálnych problémov, ako je prepletanie sa kultúry nížnej s horskou, vzájomný kontakt a vplyv kultúr dvoch susediacich etník — Slovákov a Maďarov, východiskovú platformu pre štúdium kultúry slovenských enkláv a diaspor na tzv. Dolnej zemi a mnohé ďalšie. Pritom osobitne závažná bola aj skutočnosť, že v dôsledku viacerých okolností v oblasti Hontu tradičná ľudová kultúra a spôsob života tamojšieho obyvateľstva pretrvávali bez výraznejších vplyvov industrializácie a urbanizácie, čo umožňovalo sledovať jednotlivé materiálne, sociálne i duchovné prejavy v relatívne integrovanom štrukturálnom komplexe, v ktorom nechýbalo ani množstvo archaických čít.

Projekt výskumu vychádzal z koncepcie, ktorá predstavovala ďalší stupienok komplexného monografického štúdia v rebríčku *Žakarovce — Horehronie — Hont*, realizovaného kolektívom pracovníkov Národopisného ústavu SAV. V tejto vzostupnosti sú zahrnuté dve základné roviny. Prvá v kvantitatívnom zmysle, teda postup od jednej lokality k užšiemu regiónu až k širšej oblasti s viacerými podoblasťami a druhá v kvalitatívnom zmysle, t. j. pri vý-

skume Hontu sa uplatnia také metodické formy práce, ktoré umožnia dospieť k vyššiemu stupňu vedeckého zovšeobecnenia poznatkov.

Zásada komplexného monografického výskumu v oblasti Hontu si zákonite vynucovala, aby sa na realizácii tejto úlohy zúčastňoval širší kolektív, ktorý by obsahol všetky zložky materiálnych, sociálnych a duchovných prejavov kultúry a spôsobu života skúmanej oblasti. Preto okrem väčšiny pracovníkov Národopisného ústavu SAV boli k spolupráci prizvané aj niektoré múzeá, ktorých zberná pôsobnosť zasahovala aj do oblasti Hontu. Zberateľskou i výskumnou činostou sa aktívne do plnenia tejto úlohy zapojilo predovšetkým Tekovské múzeum v Leviciach.

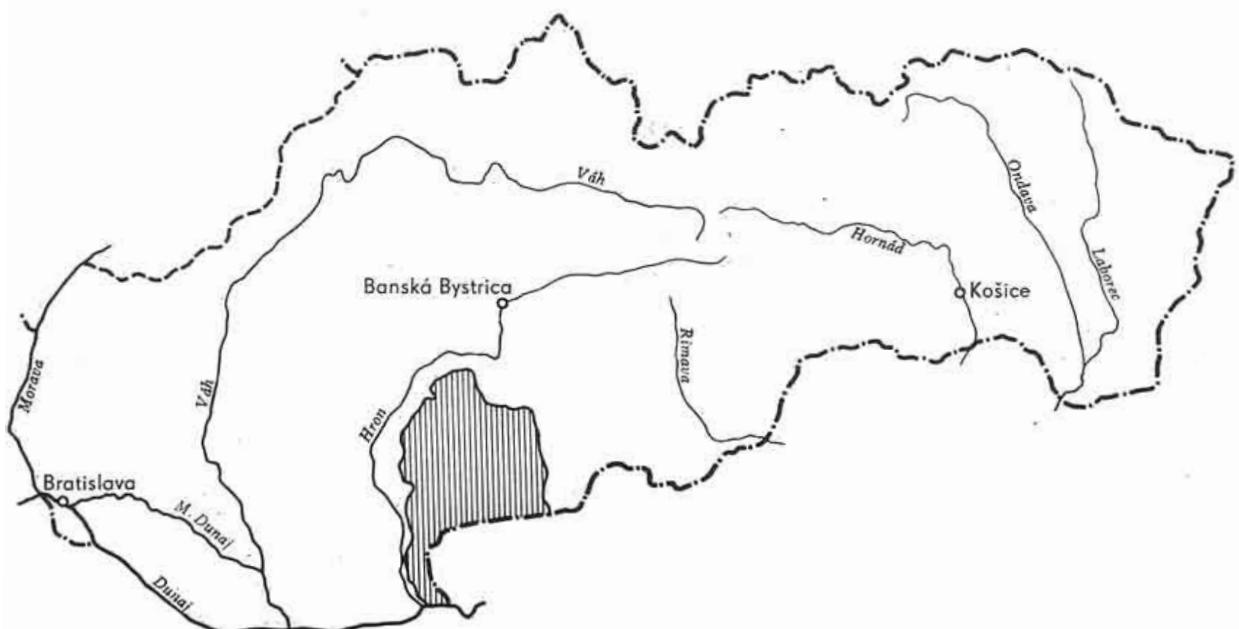
Štúdium Hontu bolo rozvrhnuté na dve základné etapy. V období 1971–1975 sa očakáva predovšetkým zhromažďovanie faktografických reálií o jednotlivých zložkách ľudovej kultúry skúmanej oblasti, teda výskumná práca v teréne, dokumentačné spracovanie získaného materiálu a podľa možnosti aj jeho maximálne publikáčné sprístupnenie formou materiálov a problémovo fundovaných článkov a štúdií. Zhrnutie výsledkov monografického štúdia v Honte vo forme komplexnej národopisnej monografie oblasti sa predpokladá v druhej etape, ktorá by nasledovala po roku 1975.

Uvedený metodický postup vyplynul z poznatkov predchádzajúceho monografického štúdia či už menšieho regiónu, rozsiahlejšej oblasti alebo jednej lokality, ktoré malo určitú tradíciu aj u nás. Počnúc Bartholomeidesovou monografiou Gemera, Ďurikovičovou monografiou Oravy či Melzerovou monografiou Spiša — všetky zo začiatku 19. storočia, cez Holubyho národopisný obraz Bošáckej doliny z prelomu 19. a 20. storočia, až k najnovším prácам o Horehroní a Zamagurí, a keď k tomu pri-

rátame zhruba dve desiatky lokálnych monografií obcí a mestečiek, vidíme, že súčasná generácia slovenských národopiscov mala k dispozícii dostatok podnetov pre úvahy o metodike regionálneho monografického štúdia aj z domácej produkcie. Nechýbali však ani impulzy zo skúseností susedných krajín.

V súčasnosti sa pod pojmom regionálna národopisná monografia chápe už ustálený vedecký spôsob zhromažďovania, triedenia a hodnotenia poznatkov, teda určitá metóda vedeckého prístupu k sledovaným javom s relatívne vyhranenými kritériami. Spomedzi týchto kritérií dominuje na jednej strane požiadavka bohatej faktografickej fundovanosti a na druhej strane potreba prezentácie konkrétnych poznatkov iba v určitom výbere a na istom stupni zovšeobecnenia. Okrem toho pri súčasnej pokročilej špecializácii vo vnútri jednotlivých vedných disciplín si komplexné štúdium všetkých zložiek tradičnej ľudovej kultúry vynucuje spoluprácu pomerne širokého kolektívu špecialistov. Naproti tomu v záujme maximálne možnej integrity národopisného pohľadu je nevyhnutné, aby sa na konečnom monografickom spracovaní zúčastňoval čo najužší okruh autorov. Rozčlenením výskumu hontianskej oblasti na dve etapy sa sledoval predovšetkým zámer preklenúť uvádzané rozpornosti a zároveň nevzdávať sa základných organizačných a koncepčných zásad monografického štúdia oblasti.

Aby sa monografia nestala iba rozsiahlym súhrnom faktografického potenciálu, prípadne zborníkom početných autorov a rôznorodých príspevkov, štúdium Hontu sa v prvej etape zameralo predovšetkým na systematickú deskripciu a analytické spracovanie čiastkových problémov. Zámerom tejto etapy je zainteresovať do výskumu v Honte čo najväčší počet bádateľov, ktorí by obsahli všetky zložky tradičnej ľudo-

Mapa Slovenska so zakreslením územia Hontianskej župy.

vej kultúry a sprístupnili podľa možnosti čo najviac faktografických poznatkov a zároveň riešili čo najširší okruh špeciálnych problémov vo forme článkov a štúdií. Takýto postup umožňuje nielen zaplnenie prázdných miest z málo preskúmanej oblasti, ale poskytuje aj priestor, aby jednotliví bádatelia, vzhľadom na stupeň rozpracovanosti sledovanej témy či problému, ako aj vzhľadom na svoju erudovanosť, neboli obmedzovaní iba rámcem skúmanej oblasti, ale mohli komparatívnym postupom posúdiť a objasniť sledovaný jav v širších priestorových a iných vzťahoch či súvislostiach. Zrovnávacie hľadisko by v tejto výskumno-analytickej etape malo byť dominujúcim aspektom, pretože umožňuje odhaliť existenciu jednotlivých kultúrnych prejavov, zistiť ich obsahovú a rozsahovú variabilitu a na základe toho určiť základné črty a špecifické znaky sledovaných javov v skúmanej oblasti.

Národopisné štúdium sa už dlhší čas sústreduje na skúmanie kultúrnych tradícii

bud' v určitom časovom priereze a v konkrétnych podmienkach existencie, bud' sa usiluje zistiť genézu istých javov a osudy ich ďalšieho vývoja. V zmysle marxistickej metodológie iba súhrn obidvoch prístupov môže poskytnúť úplný a objektívny obraz o skúmanom jave. Takýto postup je pri monografickom štúdiu ľudovej kultúry určitej oblasti prirodzeným predpokladom súhrnného spracovania získaných poznatkov. V prípade Hontu v prvej a v istom zmysle možno povedať, že aj prípravnej etape realizácie úlohy, nie je uvedené jednotiace kritérium natoľko záväzné pri spracovávaní čiastkových poznatkov. Skôr naopak, rozmaitosť a konfrontácia viacerých prístupov umožňujú riešiť špeciálne otázky a problémy, a zároveň sú aj akousi sondážou pre určenie koncepcie záverečného monografického spracovania skúmanej oblasti. To znamená, že prvá etapa štúdia Hontu neorientuje sa koncepčne len na špecifické metodické problémy monografického štúdia oblasti, ale aj na riešenie viacerých aktuál-

ných teoretických a metodologických problémov súčasnej slovenskej etnografie a folkloristiky. Z týchto dôvodov tematická a problémová štruktúra v priebehu výskumných prác, ako aj pri spracovávaní čiastkových výsledkov výskumu, je nepomerne pestrejšia a voľnejšia oproti tej, ktorá prichádza do úvahy pre záverečné súhrnné monografické spracovanie oblasti.

Za predpokladu, že v prvej, výskumno-analytickej etape štúdia Hontu sa zhromaždí potrebný potenciál etnografických a folkloristických materiálových poznatkov, ako aj potrebné reálne príbuzných vedných disciplín, a že budú rozpracované základné problémy jednotlivých zložiek tradičnej ľudovej kultúry skúmanej oblasti v synchrónnom a diachronickom priereze, môže sa prikročiť k druhej etape štúdia Hontu, t. j. k národopisnej monografii tejto oblasti. Vzhľadom na prípravný charakter prvej etapy štúdia Hontu, koncepcia monografického spracovania oblasti môže sa riešiť adekvátnejšie k súčasným požiadavkám vedy a relatívne ľahšie sa môže vyhnúť niektorým úskaliam tejto metódy.

Členenie monografického štúdia oblasti na dve etapy je významné predovšetkým z hľadiska koncepčného prístupu k záverečnému súhrnnému spracovaniu, teda z hľadiska koncepcie národopisnej monografie oblasti. Uvádzaným dvojetapovým postupom monografického štúdia oblasti sa vytvárajú predpoklady pre redukciu, resp. adekvátnejšie členenie tematickej štruktúry záverečného monografického spracovania, a tým aj pre zúženie okruhu autorov monografie, čo zároveň uľahčuje zjednotenie kritérií a zásad integrovaného pohľadu na ľudovú kultúru oblasti v celom súhrne jej štruktúry.

Najzávažnejším problémom koncepcie národopisnej monografie oblasti je otázka rozsahu faktov, ktoré majú byť v monografii obsiahnuté. Koncepcia, ktorá vychá-

dza z predchádzajúceho komplexného analytického štúdia oblasti a publikáčného spracovania čiastkových problémov, nielenže môže siahnuť k účelnej redukcii tematickej šírky sledovanej problematiky, ale môže si dovoliť maximálne materiálové odľahčenie monografie i relatívne vysoký stupeň faktografického a problémového abstrahovania. A čo je najpodstatnejšie, jednotlivé poznatky môže uvádzať iba v ziadúcom výbere a na značnom stupni zovšeobecnenia. To znamená, že monografia sa môže sústrediť predovšetkým na problematiku regionálnych špecifickostí sledovanej oblasti, či už z hľadiska tradičnej ľudovej kultúry ako celku, alebo z hľadiska jej jednotlivých zložiek.

Otzáka autorského kolektívu regionálnej národopisnej monografie si zaslhuje osobitnú pozornosť, pretože bezprostredne súvisí s otázkami celkovej koncepcie práce. Keďže jednoautorská monografia je pri súčasnej prešpecializovanosti prakticky nerealizovateľným ideálom, želateľné je zúžiť takýto kolektív aspoň na minimálny počet. Pri dvojetapovom postupe monografického štúdia oblasti vzniká pomerne priaznivá možnosť vybrať zo širšieho kolektívu, zainteresovaného na predchádzajúcom výskume a analytickom štúdiu, optimálne úzky okruh autorov súhrnného monografického spracovania, ktorí už v prípravnom období získali najviac poznatkov o skúmanej oblasti a ktorých koncepčný prístup reprezentuje najpozitívnejšie teoretické a metodologické podnety pre monografické spracovanie oblasti.

Pre tematickú štruktúru regionálnej národopisnej monografie, na rozdiel od štruktúry uplatňovanej v predchádzajúcom prípravnom období, zdá sa základná trojdielnna schéma najvhodnejšia, v ktorej sa postupuje od kultúrnych javov a procesov ekonomicko-existenčnej povahy, ďalej k inštitucionalizovaným sociálnym formám a

vzťahom a napokon až k prejavom svetozáborového a estetického charakteru. Uvedená schéma tematickej štruktúry, či už bude v monografii obsiahnutá vo viac alebo menej modifikovanej podobe, zaručuje jej logickú stavbu od javov materiálnej povahy k javom, ktoré z tejto materiálnej bázy vyrastali a stali sa jej nadstavbovou zložkou.

Monografické štúdium oblasti možno začleniť do okruhu problémov, ktorých spoľahlivým menovateľom je priestorová diferenciácia prejavov ľudovej kultúry. Obsahová a rozsahová variabilita kultúrnych javov a procesov v priestore sú základným atribútom tradičnej ľudovej kultúry, v ktorej dominujú výrazné regionálne črty. Jednotlivé kultúrne javy a procesy sa vo vzťahu k miestu menia, čo sa týka obsahovej i rozsahovej stránky, tak ako sa menia vo vzťahu k času a sociálnemu faktoru. Tento vzťah je existenčnej povahy. V závislosti od miesta a jeho špecifických geografických, historických, ekonomických, sociálnych, politických a ďalších podmienok, dochádza k transformácii kultúrnych javov a procesov, pričom niektoré ich základné komponenty sa aj nadálej udržujú, prípadne sa viac-menej výraznejšie menia alebo sa úplne strácajú a nahrádzajú ich nové znaky. Z týchto dôvodov podstata a zmysel monografického štúdia oblasti, a teda aj regionálnej národopisnej monografie ako metódy, spočíva v ozrejmení určitého komplexu kultúrnych javov a procesov vo vzťahu ku kategórii miesta. Pod pojmom kategória miesta sa nechápe iba faktor územného ohraničenia a ďalších geografických daností oblasti, ale aj sociálny faktor. Predovšetkým miera sociálnej integrácie a dezintegrácie obyvateľstva skúmanej oblasti (príslušnosť etnická, triedna, konfesioálna atď.) a z tohto hľadiska aj stupeň kultúrnej integrácie a dezintegrácie z aspektu determinujúcich sociálnych činiteľov.

Priestorovú diferencovanosť prejavov ľudovej kultúry skúmajú viaceré metodické formy práce (kartografizácia, atlasová metóda, tematické štúdium a pod.), ale iba metóda regionálnej monografie môže ozrejmiť kultúru a spôsob života istej oblasti v ich súhrnnom komplexe a vzájomných väzbách. To znamená, že jednotlivé zložky tradičnej ľudovej kultúry určitej oblasti objasňuje v takých súvislostiach či súvzťažnostiach, v akých ony vznikali, vyvíjali sa, prípadne aj zanikali. Bez komplexného analytického vyskúmania a určitého stupňa zovšeobecnenia závislostí kultúrnych javov na mieste, by nebolo možné takéto javy objektívne poznať a zhodnotiť, ani ozrejmiť ich rozmanitú premenlivosť či transformáciu, a vonkonecom už nie ich vzájomnú podmienenosť.

Metóda monografického štúdia oblasti okrem toho, že umožňuje objasniť kultúrne javy a procesy vo vzťahu k určitému regiónu, ako aj z hľadiska vzájomnej spätosti a vývinu jednotlivých zložiek tradičnej ľudovej kultúry, poskytuje aj možnosť ozrejmenia interregionálnych a interetnických súvislostí, pokiaľ sú v kultúre príslušného regiónu výraznejšie obsiahnuté a postihnuté. A takisto aj možnosť ozrejmenia súvislostí regionálnych procesov so všeobecne národným či etnickým vývinom. Ide tu predovšetkým o otázky vzájomných korelácií časti a celku, pretože ľudovú kultúru istého etnika nemožno považovať iba za mechanický súhrn toho, čo sa vytvorilo v jednotlivých oblastiach jeho rozšírenia. Ak kultúra určitého etnika a jeho jednotlivých regiónov nie sú dva disparátne, samobytné celky, potom je potrebné určiť vzájomný pomer a väzby medzi regionálnymi a všeobecne etnickými procesmi.

Záverom sa žiada poznamenať, že tieto poznámky nie sú vyčerpávajúcou teoretickou rozpravou o metóde monografického štúdia oblasti. Ich zámerom je predovšet-

kým upozorní na niektoré základné konceptné a organizačné problémy komplexného národopisného výskumu v bývalej Hontianskej stolici, ktorý potvrdzuje, že

monografické štúdium oblasti je v súčasnej slovenskej etnografii a folkloristike jedným zo základných metodických prístupov k štúdiu ľudovej kultúry na Slovensku.

MONOGRAPHISCHES REGIONSSTUDIUM ALS METHODE (ZUR ERFORSCHUNG DES HONT GEBIETES)

Zusammenfassung

Das monographische Studium einer Region bedeutet in der gegenwärtigen Ethnographie und Folkloristik einen von den grundsätzlichen Zutritten zum Studium der traditionellen volkstümlichen Kultur. Die Begründung und Aktualität der Methode des monographischen Regionsstudiums wird von der Raumlifferenzierung der Volkskultur bedingt, in der markante regionale Elemente dominieren und dann auch vom Bedarf die Kuriositäten der Kultur und der Lebensart einer gewissen Region im Gesamtkomplex klarzustellen, also vom Gesichtspunkt der gegenseitigen Verbundenheit der einzelnen Komponente der traditionellen Volkskultur aus.

Dieser Beitrag legt einige Probleme der Konzeption der volkskundlichen Erforschung im Hont Gebiet im südlichen Teil der Mittelslowakei vor, deren Organisation in zwei Etappen geteilt ist. In der ersten Etappe erwartet man vor allem das Sammeln von faktographischen Realien, das Arbeiten an Grundproblemen der einzelnen Komponente der traditionellen volkstümlichen Kultur im synchronischen und diachronischen Durchschnitt, als auch die Veröffentlichung der erwor-

benen Erkenntnisse in der Form von gut fundierten Artikeln und Studien. In der zweiten Etappe setzt man die Zusammenfassung der Ergebnisse des vorausgehenden analytischen Regionsstudiums in der Form einer komplexen volkskundlichen Monographie voraus, welche die erworbenen Erkenntnisse über das Spezifikum der Kultur in dem erfaschten Gebiet in einer gewissen Auswahl und auf einer beträchtlichen Generalisierungsstufe vorlegen würde.

Die Methode des monographischen Regionsstudiums außer dem, daß sie die Kulturercheinungen und Prozesse in Beziehung zu einer gewissen Region, als auch vom Gesichtspunkt der Entwicklung und gegenseitigen Komponente der traditionellen Volkskultur zu erklären ermöglicht, bietet sie auch die Möglichkeit die interethnischen Zusammenhänge klarzustellen, soweit sie in der Kultur der zuständigen Region markanter enthalten und ergreifbar sind. Und dermaßen ist hier auch die Möglichkeit die Zusammenhänge der regionalen Prozesse mit der allgemein nationalen oder ethnischen Entwicklung zu verdeutlichen.

СЛОВАЦКАЯ ЭТНОГРАФИЯ

Журнал Словацкой Академии Наук

Год издания 22, 1974, № 2

Издается четыре раза в год

«ВЕДА», издательство Словацкой Академии Наук

Редакторы Д-р Божена Филова и Павол Страно

Адрес редакции: 884 16 Братислава, Клеменсова 27

SLOWAKISCHE VOLKSKUNDE

Zeitschrift der Slowakischen Akademie der Wissenschaften

Jahrgang 22, 1974, Nr. 2. Erscheint viermal im Jahre

Herausgegeben vom VEDA, Verlag der Slowakischen Akademie der Wissenschaften

Redakteure PhDr. Božena Filová und Pavol Stano

Redaktion: 884 16 Bratislava, Klemensova 27

SLOVAK ETHNOGRAPHY

Journal of the Slovak Academy of Sciences

Volume 22, 1974, No. 2.

Published quarterly by VEDA, the Publishing House of the Slovak Academy of Sciences

Managing Editors PhDr. Božena Filová and Pavol Stano

Editor: 884 16 Bratislava, Klemensova 27, Czechoslovakia

L'ETHNOGRAPHIE SLOVAQUE

Revue de l'Académie slovaque des sciences

Anné 22, 1974, No. 2. Parait quatre fois par an
Editions de VEDA, maison d'édition de l'Académie slovaque des sciences

Rédacteurs: PhDr. Božena Filová et Pavol Stano

Rédaction: 884 16 Bratislava, Klemensova 27

SLOVENSKÝ NÁRODOPIS

Casopis Slovenskej akadémie vied

Ročník 22, 1974, číslo 2. — Vychádza štyri razy do roka

Vydáva VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied

Hlavná redaktorka PhDr. Božena Filová

Výkonný redaktor Pavol Stano

Redakčná rada: Prof. dr. Rudolf Bednárik, dr. Soňa Burlasová, dr. Emília Horyáthová, dr. Soňa Kovačevičová, dr. Michal Markuš, doc. dr. Ján Michálek, dr. Ján Mjartan, doc. dr. Štefan Mruškovič, dr. Viera Nosáľová, doc. dr. Ján Podolák.
Výtvarná redaktorka Viera Miková

Redakcia: 884 16 Bratislava, Klemensova 27

Vytlačili Tlačiarne Slovenského národného povstania, n. p., Martin

Jednotlivé číslo Kčs 20,—; celoročné predplatné Kčs 80,—

Výmer SÚTI č. 8/6

Rozširuje Poštová novinová služba, objednávky a predplatné prijíma PNS — ústredná expedícia tlače, administrácia odbornej tlače, Gottwaldovo nám. 48, Bratislava. Možno objednať aj na každej pošte alebo u doručovateľa. Objednávky do zahraničia vybavuje PNS — ústredná expedícia tlače, Bratislava, Gottwaldovo nám. 48/VII

© VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1974

Distributed in the Socialist countries by SLOVART Ltd., Leningradská 11, Bratislava, Czechoslovakia. Distributed in West Germany and West Berlin by KUBON UND SAGNER, D-8000 München 34, Postfach 68, Bundesrepublik Deutschland. For all other countries, distribution rights are held by JOHN BENJAMINS, N. V., Periodical Trade, 54 Warmoesstraat, Amsterdam, Netherlands.